

ЂАВО ТИ ПАМЕТ ПОПИО

Куд луташ
Ђе ландраш мрчени сине
Је ли ти мало по бијелог свијета
Црко ми да Бог да
Онаког оца брукаш
Онакву ђецу имаш
А не савијаш се
Но ћераш по своме
Гаде један
Докле ћеш више
Доста ми је твојих марифетлука и
аветлука
Тандара-мандара и тараковина
Куд си најдио оли ми се гледат
Ђе си навро у цик зоре
Куј си заграбуљо
И упирио
Уз та прла
Фалим те Боже
На коју ћеш банду
Знаш ли ђе ћеш
Злосутниче кам ти у памет
Нијеси се ни искрмељо
Наџак те било
А већ би луњаро сентом и свијетом
Ништа робо уштовљена
Но мала је то ријеч за тебе
Суклапино једна
Виђу већ си диго реп на крста

Па у футурму
Ко да ти је нужда нека
Амбисо ми се ко што ћеш
Печобразниче печобразни
А ће утаћи толко вријеме
Ђаво ти памет попио
Куд проталамари толике године
Јади ми те зађели
Јел ти доста зијевања
Ол се вртат у стојбину
Камења ти било мало
Оли додит дома
Не додио ми га
Фукаро манита
Ај добрави више
Браву један
Е да си говеда изгубио у Петровића
омар више би се вратио
А уљеци у кућу ако је имаш
Де привуци се на ваган мрцино
Да се натруљаш и натискаш
Оваке цабане од милине
Нијеси ти више ђетушче
Ни макања незнавена
Мућни тим бронзином бронзоглавиле
Звиздане баврљане звекане
Саграило аветни
Што ми живот загорчаваш
Па од тебе осичијах
Ђутуруме успаљени
А куд си узбичио

Огањ те изгорио
Сорто Васова
Луд си био још ко дијете
Па ко момак
Луд ко отац
Мораш ли задовијек бит луд
Несоју један
Сунце ми те не угријало
Лише ове ђеце

МАМУТ

Мамути су изумрла раса слонова, која је нестала пре четири хиљаде година. Најстарији фосилски остаци су стари и до 5,7 милиона година. Били су слични слоновима, само што су били већи и снажнији, а кожа им је била прекривена длаком или крзном. Мамути су били мирољубљиви и хранили су се биљкама. Из Африке су се проширили на Европу, где су пронађени њихови остаци и кости. Они су били сисари, сурлаши, са великом главом и дугачким ногама. Њихова величина се разликовала у зависности од расе.

МУЗЕ

Музе су биле заштитне богиње уметности, поезије и науке. По грчкој митологији биле су многим инспирација. Хесиод је већ у 6. веку п.

н. е. спомињао девет муза. Оне су биле ћерке бога Зевса и Мнемосине, богиње памћења и сећања. Свака од њих имала је другачију функцију, па тако постоји муза историографије, муза трагедије, муза хорске лирике и плеса, муза комедије, муза свирања флауте, муза љубавне поезије, муза песме и певања и на крају муза епске поезије, реторике, филозофије и науке. Биле су лепе жене одевене у хаљине од скупоцених тканина, имале су умирујуће гласове. Често су описиване у многим литерарним делима и биле су мотиви у архитектонским здањима.

НЕМЕЈСКИ ЛАВ

Немејски лав је био неуништиво митолошко биће, чији су корени у грчкој митологији. Имао је непробојну кожу и ниједно оружје га није могло повредити. Богиња Хера га је послала да хара и уништава крајеве Арголиса код Пелопонеза, нападајући животиње и људе. По митологији, Немејски лав је био син Тифона и Ехидне, али постоји и друга верзија по којој је био син богиње месеца. По легенди, Херакле је био осуђен да дванаест година служи краљу Еуристеју, који му је за казну дао дванаест задатака које је морао да испуни. Један од тих задатака био је да убије Немејског лава и да донесе његову кожу краљу. Херакле га је убио у његовој пећини, задавивши га голим рукама. У његову част богиња Хера је на небу створила констелацију звезда у облику лава.